

Formanden (Høgsbro): Det er tredie Gang, det ærede Medlem begjærer Ordet. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) har det ærede Medlem Ordet.

Tauber: Selvfølgelig har jeg ikke sigtet til Regjeringen med den Bemærkning jeg gjorde om dem, som ønske at undgaa Anlægget af en Frihavn, saa meget mindre, som det jo fremgaar af de Motiver, til hvilke jeg selv henviste, at Regjeringen har havt denne Sag for Die, ligesom det ogsaa var mig bekendt, hvad den ærede Finanzminister her sagde. Men at der fra anden Side er Bestræbelser til Stede for ved Anlægget af et Frilager at slippe bort fra Spørgsmaalet om en Frihavn, er vistnok Alle bekendt. Naar den ærede Finanzminister bemærker, at der var saa meget mindre Grund til at bekynde Finanzministeren for Stædighed — det var Finanzministeren og ikke mig, der brugte Udtrykket Stædighed, jeg anfører det kun under Gaasjone — med Hensyn til Indrømmelser lige over for dette Thing i Toldspørgsmaal, som Statens Indtægter vare aftagne ikke ubetydeligt, siden vi sidst havde Toldagen under Overveielse, da er denne Medgang i Statens Indtægter dog ikke saa betydelig, at der er Marsag til at tage det Hensyn til den, som Finanzministeren synes at ville gjøre; tværtimod tror jeg, at Finanzernes Tilstand give et Bevis paa, at Statens Indtægter ingenlunde aftage i samme Forhold som Produktionen og Landets Velstand i det Hele taget aftager. Ingenlunde. Dersom Statens Indtægter og navnlig de indirekte Afgifter skulle staa i et passende Forhold til Landets Produktion og til Standpunktet af Landets Velstand, saa er der naarende forøget end formindsket Marsag til at holde paa det Standpunkt, som Folkethinget hidtil har stillet sig paa med Hensyn til Toldreformen. Det skal jeg som sagt ikke komme dybere ind paa, da det er Bibetrægninger til nærværende Sag, nærmest foranlediget ved Finanzministerens og ikke ved mine Bemærkninger.

Gad: Jeg skønner ikke, at den Diskussion, der har fundet Sted, egentlig giver Anledning til at komme dybere ind paa det her foreliggende Forslag og endnu mindre naturligtvis paa Spørgsmaalet om en Frihavn her ved Kjøbenhavn, men jeg tror dog, at det, der er yttret, kunde for mit Vedkommende give Anledning til at udtale, at jeg ikke tror, at Noget, som vil være mod Anlægget af en Frihavn i Kjøbenhavn, vil i mindste Maade kunne hente noget som helst Motiv fra Ved-

tagelsen eller Ikke-Vedtagelsen af det her foreliggende Lovforslag. Saaledes som dette Lovforslag her foreligger, er det jo ganske vist, at Frihavn og Frilager paa en vis Maade altid theoretisk taget og theoretisk set, staa i en saadan Forbindelse med hinanden, at man egentlig kan sige, at et Frilager er blot en lille Frihavn; men rent praktisk set, lige over for de økonomiske Interesser, som skulle tilfredsstilles gennem det her foreliggende Lovforslag, og de økonomiske Interesser, som kunde motivere Anlægget af en Frihavn ved Kjøbenhavn, skønner jeg ikke rettere, end at de aldeles ikke have Noget med hinanden at gjøre. Det er nemlig aldeles forskjellige økonomiske Interesser. De økonomiske Interesser, der skulle tilfredsstilles ved Anlægget af en større Frihavn ved Kjøbenhavn ere dels paa den ene Side Mellemhandelen og dels paa den anden Side Exportforretningen og tildels dermed i Forbindelse staaende industriel Virksomhed. Derimod angaar de Interesser, som nærmest skulle tilfredsstilles gennem det her foreliggende Lovforslag, ganske specielle Dele af Mellemhandelen lige over for bort nærmeste Naboland Sverige, der for en Del jo benytter Kjøbenhavn som sin Handelsplads, ligesom man ellers benytter den Kjøbstad, man søger til. Det er disse Interesser navnlig med Hensyn til Manufakturvarer, Galanterivarer og enkelte andre Varer, som nærmest skulle tilfredsstilles gennem dette Lovforslag, medens de Interesser, som skulle tilfredsstilles gennem en Frihavn, ere af en hel anden, større Natur. Det tror jeg, at det kunde være ønskeligt i dette Dieblik at pointerer lige over for det, der allerede er yttret. Videre skønner jeg ikke der for Dieblikket er Anledning til at gaa ind paa Forslaget, som det foreligger.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Tauber: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Marsagen til, at jeg foreslaar et saa stort Medlemsantal, er den, at jeg antager, at Thinget vil henvise til samme Udvalg saa vel den Sag, som staaar paa Dagsordenen efter denne, som ogsaa det Lov-